

Stöcklnova ouvertura operete „Čarovnica“ (libretto J. Aléšovčeve), krasni Mašekov zbor „Kdo je mar?“ katerega je pel moški zbor čitalnice, potpourri slovanskih pesmi, slednjič pa živahna burka „Tambor v Puebli“, ki je bila po vsem vrlo igrana, — vse to je zadovoljilo občinstvo popolnoma, ter sililo ga k glasni pohvali. Gospoda Stöcklna sta na dirigentnem pultu čakala dva venca. — Jutri v četrtek 22. t. m. se bo igrala na korist gospodične Ledarjeve „Skrivnostna prisega“, ki je enkrat že napolnila vse prostore. Naj bi jih tudi zdaj, kajti gospodičina Ledarjeva kaže na odru vendar-le lep napredek, kar je zadnjič pokazala s Pueblansko deklico. — Prihodnjo nedeljo pa misli dati gosp. Šušteršič zopet Schillerjeve „Razbojnice“. Ako se primerno skrajšajo, bodo gotovo zopet napolnili hišo, kar želimo g. Šušteršiču, ker je jako porabljev igravec in ima v njih zelo težko nalogo „Franca“.

— (Vabilo k zboru lastnikov meščanskega zavoda za umestjenje vojakov) v Ljubljani, kateri bode 25. aprila 1875 dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani. Vrsta razgovorov: 1. Letno sporočilo in sklep računa za l. 1874. 2. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za l. 1875. 3. Volitev 4 družnikov vodstva namesto letos vsled srečkanja izstopivših. 4. Posamesni nasveti.

Vodstvo meščanskega zavoda za umestjenje vojakov v Ljubljani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — O potovanji cesarjevem dohajajo dan na dan taka poročila, da se vidi, da je vsi Dalmaciji to velikansk praznik, kakoršnega ta dežela še ni obhajala. Pa tudi politično je to potovanje silne važnosti, zato je obrnjena občna pozornost na to, kar se v Dalmaciji godi. Za nas je pomenljivo posebno to, da je cesar v Trstu in Gorici bil z ministri, spremljali so ga namreč grof Andrassy, Auersperg, dr. Unger in de Pretis; iz Gorice so se vrnil vsi nazaj razen Andrassy, ki je pa tudi le do Benetek šel s cesarjem, potem pa se obrnil, — tako da po Dalmaciji potuje cesar brez ministrov. To je čudno, a za nas silno važnega pomena. V Dalmaciji je namreč c. kr. namestnik general Rodić, mož, ki ni ministrom nikakor po volji, katerega bi bili davno že radi spravili spod nog, ker ni nasprotnik slovanskemu narodu, ker gre svojo pot, ki se ne vjema z ono, katero hodi ministerstvo. Po taki deželi spremljati cesarja, katerega ves narod navdušeno sprejema, sedanjih ministrov pač ne mika. Cesar ima povsod priliko spoznati, kako vdana mu je slovanska Dalmacija, slovanski narod, katerega sedanje ministerstvo na vso moč ob steno pritiska. — Slovesnosti sprejemanja so povsod velikanske, razsvitljenje mest in trgov, pokažanje možnarjev in topov, ljudske veselice, deputacije v krasnih narodnih oblekah, — vsega tega popisati nam ni prostora. V Šibeniki je sprejelo cesarja 24 krasno oblečenih devojk, ki so mu po poti cvetice trosile. Gotovo bo vse to na cesarja naredilo velikansk vtis in politika se utegne po končanem potovanji nekoliko presukati, zlasti gledé Turčije. Hercegovinci, po krutem Turku silno stiskani, jeli so že obračati svoje oči proti Avstriji zdaj, ko potuje cesar tik njihove meje, ter mu mislili že zdaj podati spomenico, v kateri bi bilo popisano, kako kruto Turek ž njimi ravná. To se sicer do zdaj še ni zgodilo, a vendar se vidi, da cesarju je vse to znano. V Zadru namreč se mu je predstavil Turški vice-konsul in ko je cesar slišal, da je ta podložen Turškemu general-konsulu Perziću v Dubrovniku, se je nevoljno obrnil od njega in rekel, da je ta „sovražnik Avstrije“. Na vsak

način bo to potovanje odločilno za Turčijo, kajti dvmi ni, da bi cesar z Laškim kraljem ne bil spregovoril v tej zadevi, ravno tako pri shodu treh cesarjev. Da mi od tega potovanja najprej pričakujemo premembo ministerstva, to smo že omenili.

— Kakor poročajo Dunajski časniki, je cesar na pot v Dalmacijo seboj vzel prav veliko darov za cerkve in duhovščino, med katerimi se odlikujejo posebno krasne monštranice, kelih, cerkveni plajšči in druga cerkvena oprava. Na Dunaji, kjer so vsi ti darovi v cesarjevi hiši bili razpoloženi, bila jih je vsa soba polna.

— O ministru Banhansu pripoveduje „N. Fr. Pr.“, da je prišel v Benedke zaradi tega, da bi dosegel avdienco pri cesarji. Pa drugi ministri so mu odsvetovali to storiti, ker bi bil gotovo na slabo naletel. Pravijo, da je „najviše mesto“ popraševalo, kak pomen imajo one zaupnice, ki dohajajo Banhansu od Českich ustavovercev. Morda je šel Banhans na Laško gledat Neapel — e poi morir.

— 3000 ljudi na enkrat brez kruha! Ena največih fabrik na Dunaji in v Dunajskem Novomestu, v kateri se posebno delajo raznotere mašine za železnice (hlaponi, vozovi itd.) in ki po svetu pod imenom Sigl nove fabrike slovi za eno največih in poštenejših fabrik, v kateri je okoli 4000 delavcev vsakdanji kruh si služilo, je te dni zavolj pomanjkanja dela pustiti morala 3000 delavcev. Kako strašna nesreča je to za ljudi z družinami, ki mahoma nimajo krajcarja, da bi sebi in rodovini svoji košček kruha mogli si prislužiti!

Hrvaško. — Prezviseeni biskup Strossmayer je nedavno zopet narodu svojemu daroval 40.000 gold., da se v Zagrebu sezida palača za umetnosti. Na zahvalno pismo, ki mu ga je poklonilo pevsko društvo „Kolo“, je preblagi mecén jugoslavenski 10. dne t. m. odgovoril, da se bode jako srečnega čutil, ako mu milostljivi Bog dá doživeti toliko časa, da vidi plod za omiko in duševni napredek Hrvaškega naroda vloženega semena, in da nikdar ne zabi gesla svojega: „vse za vero in domovino.“

Laško. — V Rimu se poklonila papežu 12. t. m. velikanska evropejska deputacija. 66 Avstrijancev je bilo pričujočih. 12. aprila je namreč preteklo 25 let, kar je papež Pij IX. premagal Mazzini evo in Garibaldi-evo republiko in iz prognanstva iz Gaete se vrnil v sv. mesto, kjer ga je ljudstvo z nepopisljivo navdušenostjo sprejelo. Tudi ta dan je bila vsa Evropa zastopana, ter sv. Očetu izrazila neomejeno udanost do apostolskega prestola in do njegove posvečene osebe.

Pruska. — Bismark žuga z vojsko in Pruska nadaljuje katoliško cerkev preganjati, nemški škofje pa stojé kakor močni stebri za svete pravice katoliške cerkve.

Popravek. V sestavku: „Mrvice slovniške itd.“ na str. 108 čitaj: *dajaven* namesto: *dejaven* in na str. 109. *pogubni* greh mesto: *pogubivni*.

Za nagrobni spominek Hicingerjev so dalje darovali: milostljivi knezoškof Ljubljanski zdatno pomoč 50 gold.

Zitna cena

v Ljubljani 17. aprila 1875.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 10. — banaška 5 fl. 47. — turšice 3 fl. 10. — soršice 4 fl. 10. — rži 3 fl. 60. — ječmena 3 fl. —. — prosa 3 fl. —. — ajde 2 fl. 80 ovsa 2 fl. 10. — Krompir 2 fl. 10.

Kursi na Dunaji 16. aprila.

5% metaliki 70 fl. 45 kr.

Narodno posojilo 74 fl. 60 kr.

Ažijo srebra 103 fl. 55 kr.

Napoleondori 8 fl. 88 kr.